

Літературна сторінка.

Видає Ілхувська Округова федерація Письменників „Вперед“.

Сенька.

(поема-новісти).

1.
Водявсь, двавсь, двавсь...
По селу дівчата...
Гай, бібав, бібав...
Хлопці на місто...
На веселі дола...
Вулиця шуміла...
—Світ!

Гават зичилих вить.
—Не пішла на мене „Ларва“.
Амбаш, куркула!
Покладеш тепер на лаві
Свого Паскаля.
Ой, не чути весільних пісень.
Знайдеш же біду!
—Десь похололо Сенька вночі.
Тумить молада...

2.
Сенька кучерявий
На веселій хист...
На селі всі звали
Сеньку гармоніста.
Вулицю пройде:
—Ех, журбу розговні!
(Сенька пішла у школу
„Полька“ під гармонію).
—Звіс по чужих дачах,
Доводилось воки
Знаку на тобать.
Через те... „Боскі“
Бун на заробітках.
Знову повернувся.
В будничій хаті
Після гою похололо.
Він не тільки в знає
—Ех, журбу розговні!
Бо уся, що мав він...
Кучері в гармонію.

3.
Калуги на веродеках
Берег розс...
—Ех, милаша—підходить
Майшана „комса“!
Ну, тепер улаве,
Бє в Сеньку—бандит—
Мілая Шела, улавай,
Знайді в зналі літ!
—Сеньку—отанови,
І дайво—гукалі!
Після на улавай би
Він про Василь...
І в дачі житою,
В житті лобода.

4.
Васильке не збито.
Як Соня галав.
Десь струнці...
Луги туня...
Бережись, ласочко—
„Батько отаман“!
Баскавими очі
В тварюв міну...
—Шнак, це ти?
—Я!
—Ну?
—Хлопці вже збірались.
Що їм передати?
—Хай вийдуть зарав
В блаті булі ждуть!
—Там тебе шукають.
Бє Василь повар.
Тяж був отаманом—
Бережись теперіш!

5.
Чон тая неспокійно
Післядні туня?
Чон тая безладно
Нявко галав?
Жаба на блаті!
Крути кучу-тун... тун-дун...
На дуні куча...
Чорна куча і дун...
Хлопці він буряв...
Лихо о закатах!
Так чонун
В очі лугав...
Перелани почали
І не страх, а змалю лоскоче
Сеньку в груди.
Хлоб пид, а що той нощі
Сенька заривав!
Десь в селі пісні гуляють...
„Ой, що ми з робіть“
У бешкетах пісень
Молодих туня
У бешкетах пісень

Мутав димом.
За кося Мар'яв
Чорний мях і крок...
Ветер і вночі...
Рухав
Рух рішучий рух...
Підірвав повис
На дубовій ступі.
Завивав сум, тріпотав,
З лісу зник сніг...
—Ех, була в нощі дорога
Через комсомол!
Не вступив, як Федько радий.
В рівніх вадках дру...
Сильну Соню лавдав
І подавав дучо...

6.
Ранок так, як завжди,
Спокоєм затур...
На світанку травню.
Роси росла...
Жайворон ділюнчик
—Тин-тіан-тіан... двавсь...
З тиню сорочку
Умиснувся десь
В блаті до криниці
Варя бривкотав...
В поле моладі...
Надуть на поладі...
В плавнях кучерявий
Пісні парубок...
З ким Шнак лугавий
Тонить „матюшка“.
—Що, тин, як досада.
Сенька гірше гаді
Вийшов каламбур!

7.
Піжком радсть в груди.
Бє Василь мивий.
Сенька лав до грудів
В ВУПР одсаві.
Як на волю вийшов,
Знову юв в очак.
І гармонію повисав
Ресном на пачках...
—Ну, гармоні—талькав,
Будав знав цвісті!
—Післяк тав де п'яв
Сеньку не вбав...
Ой, сини у полі
Десь гудки гудуть...
Сенька в комсомолі,
Ходить у селю...
Заву? Кого ці „прорідка“.
Заву се і те.
Вулицю пройде—
Вулиця цвісті
На веселіх зборках
—Ех, журбу розговні!
Мілай перероби,
Буйла гармонію.
Аучері відносе
Погала кулає влад
Ванко в очак синів
Перелани почала,
І починає грати
Тонкою, динику,
А накут діната
Колом у танку...

8.
—Юв тє, юв малава,
Комсомольська юв!
—Вулиця, вулиця малава.
За селом в лав
Вихав лавлати
Гу-гу-гу... гу-гу...
І диньки сапата
Шалом по селу
—З відром осередку,
І в селюду у
Повезу далеко
Сум по дих тахі!
Незобудий ранок,
Ціпав тиск руки
Десь за наустатком
Пота в гудки.
Жава в гудках лоскоче
—Не забувай вад!
—Провожали хлопці!
Сеньку на Довбас.

Василь Басюк.

Просія.

Помню: високоті сонце лупастое,
Радість в очі бродити.
Мамка спит,
Через мамку я раз-два,—
Миг... м... с Присей,
И в груди тисячи бурі,
Раутас вон—наржу.
Впереді—сонце, лазурь,
И осень будто не тужит.
И на нас мухриєт с ролотом
Ужне брови дорозі,
Зє безпокойний типот
Двух пар ног.

И смеється, смеється осень,
Завидує сонячній доле,
Ах, милая, добрая Прися,
Ах, милое поле.

И в таутиные ключа
Реалєт рынчик дорозка,
Ах, милая Просія, лавочек
Желтый, с черным горошком.

Задыхаясь снами, колосьев
Хочет впоное поле.
Прися! Девочка—Прися!
Сколько радости, сколько боли!

И смеялась Просіяна карь
У лазурной пресни.
—Ты дикаря мила, ты дикаря.
И сплесталась румчяи.

И смеется, смеется осень
Овооруженной гитарой.
Прися! Милая Прися
С глазами карини.

г. Шестак Г. Лувиновский.

ХУДОЖНЯ ТВОРЧИСТЬ РОБСЕЛЬКОРІВ.

(До редакції газети „Червоне село“ робселькори надсилають свої художні твори. Найкращі з них редакція публікує в літературній частині газети, за редактуванням ради літфедерації „Вперед“. Прочитавши читачі висловити свою думку про окремі твори робселькорів, що надруковані в цьому числі літературної частини).

Дев'ять сіня.

(Цього вірня, присвяченого 9-му сіню 1928 року, написав комсомолець Бє Случок, з Гаукуського літфедерації. Висловлю його майже не виправляючи).

Дев'ять сіня. Ранок змуряв
Наступив брови та й мовчить.
Тихенко вітер понавів
Та під ногами сід скрипить.
По шляху хмарю йдуть люди,
З попом Гапоном до щиря.
Від кроків твердих на майдані
Завється здригнула земля.
Обличчя біліє світлою шестям
І тьмарю вірю в щиря:
—Він змислюється над нами,
Він дає нам ладні життя!
Прийшли і стали на майдані...
Щось раптом трюкнуло...
Стріляли!
Отак аустри наш цар кривавий
Свого невільника-раба.
Лягав крау... і плач... і стогін...
А кулі сипуть без кінця.
І хтось підняв червоний прапор,
І раптом крикнув: „Геть царя!“
Земля під кров'ю застоїлася,
Неправду бачила вона.
Вмирили люди; з ними вмерла
І віра в милість щиря.
Багато вмерло в день кривавий,
Але-ж ще більше чоловік
Дали присягу не забути
Дев'ять сіня, п'ятий рік.

Бє Случок.

В клубі.

Вмерло. Вшухло. Вечір тихий
Вилив туго в темний сад.
Синім, синім на листочках
Вилася снігом дисада...
Та чин-ж то вікна в поле,
І вогні,
вогні,
вогні!
Тепло в клубі комсомолу—
Юв—весняному мені.

г. Турколов Мисченко.

Я посвящаю...

(Стихотворення на писемко комсомольки Б. К. з оповідною красно-фотографією).

Героїм голубих просторів,
Зовущим в життя—морікам!
Вам—славним братам—непокорним
Кипучим штурмами водам.
Ви те, хто грудью отбивали
Материний гул морського дня;
Кому биланники слагали
Пісні сонячного дня.
Ви, братів, трупам устали
Победний лут Олександрських дней,
Ви ушчили вечної славою
Эпоху Ленинских идей!

По голубим просторам моря
Плывут в грядущее года.
С синим солнцем в небе спорит
Пятиконечная звезда.

Б. К.

Взир.

Люблю ланк широкі
Засніжених степів
І верб високих постаті
І струнких тополів.
Полум'я пожежі
Захв'я весь укривсь,
В небі місяць лисий
Сріблом загорівсь.
Поволі зникне в небі
Сиза голубина,
І ніч з дерев високих
Стеле ворну тинь.
Люблю ланк широкі
Засніжених степів
І верб високих постаті
І струнких тополів.

Ф. Поляков.

Жад Дніпром.

(спогади учасника).

Хвилюється Дніпро; піднімає у-
гиря своїх чорних вод, розсер-
диться і нік не востановиться. На-
гінатиметься червоною лавою і розмо-
вляють з вітром про щось сумне,
а пароплави ревуць і розрізають
хвилі.
Дивляться суворо гармати на
місто Черкаси: там притаїлась во-
рог. Показують, покурюючи люль-
ки, червоної матросі і про щось
балакають.
Ревуть пароплави... Південь.
Жарко. Сонце смеється у водах
Дніпра, а смерть крадеться з набо-
жністю. Ось вона! Бах!
трата-та-та... Причепили до
осерегу пароплава „Андрій Перемо-
ваний“. „Лутко вібгав! У ваку!“
—чутється команда. Пішли...
Ревули гармати з пароплаву
„Ростя“. Захвилювались Дніпро, по-
чорнів, надувся. Сиріють по вулиці
міста червоноармійці, позувуть,
крадуться. Напружено стиснуть
пальці командирів. „Валка вперед“
... Повзуть...
Від дерев'яного мосту біють білі,
Сивають смертельну пітьму гарчі
кулі.
Тікають з базару вільні грома-
дин. Смерть, жаж, кров...
Кати прокляті! Нашо ви хо-
чете позавити нас своєю владд?
Нашо несете знову наклади на-
селенню? Не бути цьому, ми пе-
реможемо!
Подають сношені кулями черво-
ноармійцям.
„Марко. „Валка стій“!
Полігли. Наше травя. Пахне
жоск чудно гарчя кров. Сидить
на кучі режучі командирів 5 сотні
Сенек Куляша. Подле команди.
Головою трясотять рушниці.
Ударив кулі кулеметчик Кор-

жа. Подивився попутніми очима
останній раз на світ, надавши спуск
кулемета. „Хай живе радянська
влада!“ Зататавав кулемет, про-
даючи з своїм господарем, яко-
го пошкрясав синавсь. Повисли ру-
ки Коржа з сухих вів, немов
п'яний, а пахучу траву. Хлопнула
гарчя червона кров з рани і на
місті скинули шапки товарищи
Коржа, віддаючи йому останню
почест перед смертю.
„Вперед, валка!“ Ура-а-а!
Потемніло в очак, заколивались
зелені дерева, мов у мареві, за-
дрігали будинки міста.
Здрингулась земля, зрошена
кроку. Пообли...
Дуже засивали кулі. Зереван
голосно гарматі.
Дим, писк, серце, мов каміноч-
ка... „Вперед, за волю!“ Бжжж,
пеладуть, піднімаються де-котрі, а
інші навики поклали на землю за
прингонолених людей, за їх владу.

Ніч. Ми відступали до гаю.
Жаль покидати населення на роз-
праву катів. Нічого не вдав, не
сина. Наріжком на місто. Мошні.
Похилили голови червоноармійці,
а Дніпро, мов угадавши їхні дум-
ки, заплакав з вітром і покатив
вниз до порогів свої чорні води.

Після місяця у поверсі сивого
неба. Нагнались червонолавиці
своїми зорями світлих нам дорозу.
Зорі, червоні зорі і земля лаву-
ча в квітках!
Скільки ще нам битися за тебе,
за свою владу, за новий світ?

М. Приказ.

Видання збірника про Г. І. Нарбута.

Державне Видавництво України приступило до видання збір-
ника „Життя і творчість Г. І. Нарбута“. Збірник цей
найповніше освітляє весь творчий шлях Нарбута та відрізняє його
від інших збірок Нарбута, редакція збірника пер-
ш за все прагнула до всіх установ та приватних осіб, що
мають оригінали творів Нарбута, подати відомості про них на адре-
су: Київ, Пушкінська 5, пом. 8, Український Наук.-Дослідний Ін-
ститут Книгознавства, Я. І. Степанов.

Селя

Ян

Питання ве
с. Івоті для і
но важливе і
коже розріш
повинно позн
низа, а тому
треба постав
увагою. Тре
екти, які по
ли селян, ок
варті Іх, об
завіт тоді б
земеустрою
Зважаючи
ловити спок
Беручи дач
дини через
що змінити
забезпечити
а тому норм
сичу норм
малою й ве
збільшувати
нах за рах
дех-то с
на з вплив
збільшити
але такі, я
дини буду
лею з фон
морочного
мня і дач
туватиме а
малі.
Зважаючи
прибутков
користати
ної науки
можливо.
й одруби
виходячи
земель та
ресурсів
участки,
розподіл
1) вплив
ної для с
радусу
центрально
кожного
щою в 1
подарств
2) садн
бушними
писк пере
мові учас
відводили
господарі
фонду;
3) решт
датково
кількох
зуються с
міни;
4) балк
ну, пови
участків.

Револь
що дала
ла нові
новий д
На мій
тому ч
чинийн
а Івоті
нове, щ
с. Івоті
Нараді
—Вис
авірох
нижнє
ним в
Здох
нашело
кількох
кількох
різня
люсти
тури—
Тек по
авірох
дарство

До відому вилучених із ВКП(б).

ЦК ВКП(б) пропонує, щоб вилучені із ВКП(б) і не адали партійних квитків, певною адми і в осередки, в яких вони перебували.

Вилучені із ВКП(б), що знаходяться в сучасний момент по записках цієї організації, в якій вони були вилучені, пропонуються адати партійні квитки в найближчому контрольному комісії ВКП(б), а останні про адати вилучення партійних квитків повідомляти ті КК, які вносили постанову про вилучення.

ЦК ВКП(б).

Міліція--захисник трудящих.

Органи міліції в своїй роботі щільно зв'язані з населенням, а тому їм необхідно щоб селянство мало певне уявлення про мету й завдання роботи міліції. Цього можна досягти лише за допомогою відвідин міліції перед населенням. До того ще ці відвідини дають змогу робітникам міліції ближче стати до населення, прозвучити його потреби і виявити погляди на міліцію.

Ще працювала Н-Сіверська рай-міліція і протягом грудня м-ця 1927 р. зробила по селах декілька відвідин доповідей.

Селянство уважно вслухалося до ці відвідин доповіді й активно обговорювало такі, підкреслюючи

хвилю й довірення в роботі міліції. В своїх резолюціях на доповіді селянство особливо відмічало успіхи в боротьбі з бандитизмом, в боротьбі з яким міліція має позитивні наслідки.

По с.с. Воробйовка, Бучки, Поповка та інші, селянство в своїх резолюціях не тільки визнало роботу як задовольняючу, а й віддало міліції й дякувало за боротьбу з злочинним елементом.

Такі ставлення й оцінка роботи населення говорять за те, що селянство бачить в робітниках міліції не поліція, а свого захисника від злочинного елементу і завжди готове допомогти йому в його важкій роботі.

П. Косач.

Наука й техніка

Успіхи теплотехніки.

В Германії пощастило збудувати паротік, що його опалюється вугільним штипом.

Значення цього винаходу величезне. Крім вугільного штипу, можна опалювати паротік і різними вугільними покладками.

На малюнок винахідники паротік, з зовнішнього боку він складається на значний паротік, але внаслідок закриття з усіх боків тендер, де міститься вугільний штип

Нове в садівництві.

Для того, щоб прискорити зріст рослин, швейцарські садівники вживають отакого заходу. На росток надівають фарфорову шашку, яка, як копір, стоїть навколо ростка.

Цей «копір» збирає сонячне проміння й скрупує його на рослину, збирає вохкість для коріння рослини та не дає бур'янам глушити рослину.

Що пишуть з сел.

Потрабування криваві. На прохання трудящого населення в селі Мокро-го району з'явилася комісія з розслідування крадіжок. Зокрема крадіжки в селі Мокро-го району.

Селібор

Нещастя від самогону

В селі Лунинка, Шосткинського району, відбувся випадок самогону.

Червоноармієць К.

А. Філіченко.

Порадник „Червоного Села“.

А. А. (м. С-Буд).
Заявляю В 1919 році Червоно-губернський губвідділ комунального господарства дозволив збудувати будинок в м. С-Буд. С-Будський міський виконком також не перешкоди. Але в 1922 році цей будинок було націоналізовано.

Чи законно націоналізувати С-Будський міський виконком цей будинок і чи можна порушити мовчанку про повернення такого у власність?

Відповідь: На підставі примітки 1-ої до арт. 58 Цивільного Кодексу колишній власник доводив, що фактично було націоналізовано до 24 серпня 1922 року, не мають права вимагати повернення їм цих будинків.

Карпелюк А. І. (с. Старишин, Н-Сіверського р-ну).
Заявляю: Я не раз обкурюю пшеницю за висвітлю м. Чи буду така в обкурюванні кожен виділити?

Відповідь: Будете.

Григоренко Олександр.
Заявляю: Яким чином і кому можна вступити добровільно до лав Червоної Армії?

Відповідь: Особи 18-30 років, що бажать вступити до лав Червоної Армії, можуть подавати заяву до військового установу чи військової частини.

кової частини, доданий до неї: 1) візку про те, що не перебуває під судом і слідством, 2) про непозбавлення права голосу, 3) про вік, 4) цивільно-військово-лікарської комісії про стан здоров'я.

Комісарій Г. І.
Заявляю: Де можна придбати самонавчальний по столярному ремеслу і скільки він коштуватиме?

Відповідь: Можна вийняти з Московського Акціонерного видавництва за 3 крб. 50 к. Заповнення накласти на адресу: м. Москва, б. м. Дмитровка, 9 в.

Селібор.
Заявляю: Де можна придбати шашку копію?

Відповідь: Релікція таких відомостей у себе не має. Радимо відшукати за оголошеннями в центральних газетах та журналах.

Селібор (с. Береза).
Заявляю: У мене в дядьком виникла неприємність на ґрунті користування землею. Як можна її розв'язати?

Відповідь: В судовому порядку й в суддецькій.

Селібор (Маслівка, Путківського р-ну).
Заявляю: Чи має право користуватися землею громадянин, що свою садибу продав, живе в іншому селі?

Відповідь: Так.

шому селі і господарство веде за допомогою найманої робочої сили?

Відповідь: Громадянин, що пропав своє господарство та перейшов до іншої праці, оселившись в іншому селі чи місті, має право давати в оренду свою землю протягом 4-х років і, якщо він після цього строку не розпочне господарство, то громада за арт. 28 Зем. Кодексу має право виділити землю в судовому порядку.

Відповідь: Лісний облізчик одержав землю від громади й від лісництва. Чи має він на це право?

Відповідь: За існуючими положеннями лісництва наділяються землею в прийнятті до уваги їх земельної власності в громаді, а тому лісник і має право користуватися землею громади (як ліснику).

Комісарій (с. Пирогівка).
Заявляю: У нас є люди, що живуть в селі уже 18 років, але їм не дають землі. Як їм бути?

Відповідь: Шоб мати право користуватися землею в громаді, необхідно бути прийнятим в членів громади, з правом наділення його землею. Якщо ж вони й досі не члени громади, то порушують питання перед громадою.

Завчасно передплати на лютий місяць свою округову селянську газету „Червоне село“.

На боротьбу з зеленим змієм.

Сильське населення Союзу що року витрачає на самогонкуріння до 700 тисяч тон хліба, що коштує десяти мільйонів крб.

Уряд видав закон, що суворо карає за самогонваріння. Всі селяни повинні допомогти владі в боротьбі з зеленим змієм.

Жертви самогону.

(с. Кривівики, Хмельчанського р.)

Нещодавно в нашому селі відбулося хроне свято. За старими звичаями більшість громадян готувалася самогону аустриї це релігійне свято. Готували самогон: купували, перепродували, закликали на свято гостей.

Село гуло, вершало, плавало від самогонної отрути. Не одну сотню пудів хліба пожегало хроне релігійне свято. І ось наслідки: багато ходило з розбитими, знівеченими обличчями, десь гостей--чоловік та жінка, повертались зі свята до села Хмельчан, замерзли в дорозі.

Скільки того лиха селянство приносить зелений змії, в це й до останнього часу селяни його не цураються.

Треба рішуче й раз на завжди покінчити з самогоном.

Т. Шевченко.

Голова сільради потурає самогонщицям.

(с. Бачевське, Бєлзького р-ну).

Багато в нашому селі винокурів, що виготовляють самогон і тримають все населення. Що-дня гине багато хліба на зелені змії. Самогонщики збудували під „заповідь“, перепродують своє виробництво і багатіють за селянські гроші.

А голова нашої сільради А. П. Шумицький не дбає за те, щоб знищити самогонне море в нашому селі. Та крім того, він ще й сам тримає заповідь і потурає самогонщицям.

Донесли про це голові, що винокурів Лавра Ващенко та Уляна Жукова готять самогонку, так він замість того, щоб заборити у них апарати, доніс, що ніхто там самогону не готить; тільки за ініціативою окремих громадян довели до Жукової та Ващенко заборити апарати.

Треба суворо карати не тільки тих, хто готить самогон, а й тих, хто їм потурає.

Тільки так ми звикнемо самогон.

В наступ на „змія“

Село тоне в самогоні.

(Мир-Буда, Ямпільського р-ну.)

За останні часи в нашому селі ні сільради, ні міліції не вживали належних заходів до боротьби з самогонкурінням. І тепер наші винокурів почали поширювати свою діяльність.

В багатьох хатах виготовляється самогон, перепродується, гине сила хліба, село тоне в самогонній залі.

Треба негайно вжити найсуворіших заходів до самогонщицям, кинути передові селяни.

Чи не допоможе нам вжити зеленого змія новий закон про боротьбу з самогонкурінням?

Чини.

Самогон панує.

(с. Беріж, Путківського р-ну.)

Панує в нашому селі самогонваріння. В багатьох хатах щодня виготовляється зелений змії. Але на боротьбу з ним ліди не тільки сільрада, а й міліція звертає достатню увагу.

Приймав нещодавно в наше село міліціонер Москаленко, так замість того щоб виявити та одібрати самогонні апарати у винокурів, разом з листоношею Найдовим обходили самогонщицям шоб не коштувати свіжеского.

Треба вжити суворих заходів до боротьби з самогоном в нашому селі, аби нарешті позбавитися го ганебного лиха. Беріж.

Самогонні свята.

(с. Туалогово, Яросл. р-ну.)

Різдвяні--релігійні свята в нашому селі цього року, як і завжди, фактично були святами обжорства та п'янства.

Майже в кожній хаті було виготовлено не одну четвертинку самогону Сотні пудів хліба, витрачено на самогон, пожегало різдвяні свята.

Не мало задурманених п'яниц тинялося з гілками та лямками по селу. Одні лише попи всміхались.

Галили по селу, збираючи гроші „подати“.

Добре що хоч селібуд виступив масові вечірки, які відрізнялися не частими модами та дорослим селянством від п'яного розгулу.

Свідомі селяни вимагали рішучої боротьби з самогонщицям. Треба покласти край бешкету старого побуту.

І. Носовський.

ЧЕРВОНИЙ СУД.

Пограбування.

У вересні м-ці 1926 р. гр. с. Уланова Пархоменко П. спав у своїй пасниці, куди з'явилось 7 озброєних грабіжників і пограбували 11 пудів хліба. Тієї ж ночі вони пограбували вулиці і в другого громадянина.

Пархоменко заявив про це місцевій владі, яка сформулилась надати грабіжників, але даремно.

З усіх грабіжників Пархоменко, якому наставляли вони саріза, анімав гр. гр. Кутя та Лагута, яких і було притянуто до суду.

5 січня поточного року окрест розглядав цю справу і засудив Кутя та Лагута до позбавлення волі з суворою ізоляцією на 3 роки кожного, а також заборонив перебувати після відбуття кари на території Глухівщини протягом 2 років.

Вбивство.
18 серпня 1927 р. гр. с. Малуцького, Путківського р-ну, Ткаченко Петро вівся до двору і білизні не повернувся.

Через деякий час брату його було підкинуто листа, в якому зазначалося, що Петро Ткаченко вбитий.

Стали шукати і через деякий час знайшли Ткаченка дійсно вбитим. Його було похоронено в жем. На шні було верховою, і якої було прив'язано камінь.

Розпочали слідство. Виявилось що Ткаченка Петра забив Ридич Петро та Чинієв Єгор, а що Ткаченко виступав на суду проти їх родичів. Коли ж стави весті справу, Ридич та Чинієв прохали де-кого з урядових осіб, справу що ліквідувати.

Виязна Сесія Оксруда в м. Птич, розглянувши цю справу, судили Ридича й Чинієва до ухвалення з суворою ізоляцією 6 років кожного та з позбавлення права кожного на 2 роки.

Помилка.

У газеті „Червоне село“ № 127, 18 січня 1928 р. в статті „Самогонні свята“ в тексті статті є помилка: „Свідомі селяни вимагали рішучої боротьби з самогонщицям“.

Правильно: „Свідомі селяни вимагали рішучої боротьби з самогонщицям“.

М. Редатор „Червоне село“.